

mitte sündida, sest linnud saavad ommast
unest ülles ärratud; lähtvad laiale ja
kõlm lemmatab neid ärra.

On se ka tarwis, et linnud saavad tallisel
aial södetud?

Joh on. Seäl kus üks hulk linnopuud
on, juhtub se kül, et monningad rammo-
to on. Monningad ei olle joudnud ni pal-
jo sisse kändma, et neil oüeks kül ollewad;
monningad on kiddunud ja teised ei olle
ilma pärrast saanud tööd teha. Kui ei
olle üks kange kül, siis nemmad söwad
wägga paljo tallisel aial. Sepärrast on
se wägga tarwis, et järrele waadetakse,
et nemmad digel aial saavad omma toi-
dust, ja et nemmad nälgä pärrast ei saa
ärrarammastud.

Kuida tunnukse, et neil püdo on?

Se tunnukse raskest pärrast ja kui sest
tahha mitte ennem tunda, siis saab piis-
sofesse wiggelega katsutud, kui paljo seäl
sees

sees on. Kui piisofessed wahha tü^lid
mahha pillutud on, siis on se wisiste
üks märk seks, et nälg kääs on.

Wahha? Mis siis toiduseks antakse?

Kui mee wilokad wahhaga hõpis tükkis
on, siis sünnib se anda, sest messt, mis
fedetud ehk wälja tilkutud on, tahhab mit-
te nendele heaks olla, sepärrast et ennamis-
te weewli hais neid tappab, misga se är-
ratehtud on. Kes õige perremees on, se
peab siis nisuggused mee wilokad ennesele
hoidma, et ta kowwadel woib ommad lin-
nud sellega toita. Kui agga ei olle, siis
peab ta hädda pärrast teist met wõtma.
Agga se antakse mitte nenda selge, kui
ta on, wai se pannakse sel wisil, et üks
ossa wet ja kolum ossa met saawad ülles-
sullatud. Toidus saab piisofe pu kousi-
ga pakutud, agga pu tükkid ehk õige
pannakse sisse, selle pärrast, et linnud
mitte uppunud ärra.

Kui